

Entrevista a Paul Preston

Sir Paul Preston: l'hispanista enamorat de Catalunya

Josep Lluís Martín i Berbois

Difícilment el lector d'aquesta revista centenària no coneix l'entrevistat, a causa de la seva gran contribució a l'estudi de la història d'Espanya i Catalunya en els períodes de la Segona República, la Guerra Civil, l'exili republicà, el franquisme i la Transició; i que tant ha influït en nombrosos historiadors. Aquest no és altre que Sir Paul Preston (Liverpool, 1946).

Preston és doctor en Història per la Universitat d'Oxford i catedràtic d'Història Contemporània Espanyola i durant vint-i-cinc anys director del Cañada Blanch Centre per a l'Estudi de l'Espanya Contemporània i de l'Observatori Català a la London School of Economics & Political Science. Juntament amb altres reconeguts hispanistes com Gabriel Jackson (1921 - 2019), John H. Elliott (1930 - 2022), Ian Gibson, Raymond Carr (1919 - 2015) i Hugh Thomas (1931 - 2017), ha dedicat la seva vida professional als mencionats períodes històrics.

Aquesta tasca l'ha fet mereixedor de nombrosos reconeixements com el de Comendador de l'Orde del Mèrit Civil, la Gran Creu

de l'Orde d'Isabel la Catòlica, Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic, el Premi Pompeu Fabra a la projecció i difusió de la llengua catalana, el Premi Ciutat de Barcelona de projecció internacional, el Premi d'Honor Lluís Carulla, el Premi Internacional Ramon Llull i el 2018 fou nomenat *Sir* a mans de la reina Isabel II (1926 - 2022) per «la seva tasca de suport a les relacions entre Espanya i el Regne Unit». També ha estat investit doctor *honoris causa* per les universitats de Barcelona, Rovira i Virgili, Extremadura, València, Cantàbria i Granada.

Durant la seva carrera ha publicat nombrosos articles i llibres, molts dels quals han estat traduïts al català, que han reconegut la seva vàlua com a historiador. En són un exemple, entre d'altres, *La Guerra Civil Espanyola*, *Franco: caudillo de España*, *Las tres Españas del 36*, *Palomas de guerra. Cinco mujeres marcadas por el enfrentamiento bélico*, *La destrucción de la democracia en España*, *Juan Carlos: el rey de un pueblo*, *El triunfo de la democracia en España*, *Idealistes sota les bales. Corresponsals estrangers a la Guerra Civil*, *El gran manipulador*, *L'holocaust espanyol: odi i extermini durant la Guerra Civil i després*, *Santiago Carrillo. El penediment no existeix*, *Un poble traït. Corrupció, incompetència política i divisió social*, *Arquitectes del terror. Franco i els artífexs de l'odi* o *Botxins i repressors: els crims de Franco i dels franquistes*.

—*Vostè va néixer el 1946, en plena postguerra de la Segona Guerra Mundial, en un barri de Liverpool. En què va influir aquest fet en la seva posterior vocació d'historiador?*

—Era un barri respectable, més aviat de l'aristocràcia obrera. Vaig tenir una infantesa molt difícil perquè la meua mare va estar hospitalitzada per tuberculosi des del 1947 fins al final de la seva vida el 1956. Des del 1947 fins als anys cinquanta només vaig poder veure-la un parell de caps de setmana. Recordo que per poder veure la meua mare ho havia de fer a través dels barrots de les finestres del sanatori on es trobava ingressada.

»Per aquella època no era comú que un pare estigués sol amb el seu fill, això va fer que em deixés amb els meus avis paterns, tot